

Arrest

nr. 52 783 van 9 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 24 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 6 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat N. BIELEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 december 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 6 augustus 2010 wordt deze aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 09.12.2009 werd ingediend door:

B., A.H.M.M. (R.R.: 670052000135)
nationaliteit: Arabische Republiek Egypte
geboren te A. op 20.05.1970
adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene wilt zich beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar betrokkene heeft noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008 of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. Betrokkene toont dit niet aan, noch zijn er in het administratief dossier van betrokkene hier aanwijzingen van terug te vinden. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Hoe goed de integratie eventueel ook moge zijn (betrokkene zou Nederlands hebben aangeleerd, hij zou verscheidene vrienden en kennissen hebben, dat hij verschillende getuigenverklaringen kan voorleggen en dat hij werkbereid is en dat hij een werkbelofte voorlegt waardoor hij zou kunnen gaan werken bij de bvba E.), dit doet niets af aan de cumulatieve voorwaarden die gesteld worden in de vernietigde instructies van 19.07.2009. Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene geen gevaar voor de openbare rust, orde of nationale veiligheid zou betekenen; dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een eerste middel voert de verzoekende partij een schending aan van 'artikel 2.8.B van de Instructie'.

Ter adstruering van het eerste middel stelt de verzoekende partij wat volgt:

"(...) Eerste middel: artikel 2.8B van de Instructie

Dat verweerster stelt dat verzoeker geen beroep kan doen op artikel 2.8A van de Instructie omdat hij geen pogingen ondernomen heeft om wettig verblijf te bekomen in België voor 18.03.2008.

Dat verweerster dus niet twijfelt aan de duurzame lokale verankering.

Dat verzoeker echter wel een werkbelofte voorlegt en bij deze dan ook voldoet aan artikel 2.8B van de Instructie.

Het feit dat de aanvraag 2.8A vermeldt is duidelijk een typefout en kan verzoeker niet ten laste gelegd worden.

Uit de aanvraag blijkt duidelijk dat verzoeker een aanvraag tot economische regularisatie doet. Ook de bijgebrachte documenten staven dit.

Dat verzoeker voldoet aan de gestelde cumulatieve voorwaarden van de Instructie, zodat het middel ook gegrond is.(...)"

In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat de instructie van de minister geen bron van recht is en dat het middel bijgevolg niet ontvankelijk is, dat bovendien allerminst uit de aanvraag 'duidelijk' zou blijken dat de verzoekende partij een aanvraag o.g.v. punt 2.8B van de instructie wenste in te dienen, dat de verzoekende partij bij haar aanvraag enkele verklaringen van kennissen en vrienden en een werkbeploofte voegde, dat een werkbeploofte niet zou volstaan, ook niet om te voldoen aan het criterium 2.8B, en dat zowel de (vernietigde) instructie als in het *vademecum* uitdrukkelijk wordt gesteld dat opdat een vreemdeling zich op het punt 2.8B zou kunnen beroepen, hij een arbeidscontract moet voorleggen.

In haar repliekmemorie voegt de verzoekende partij niets toe aan haar inleidend verzoekschrift.

3.2 De Raad wijst er vooreerst op dat ingevolge het arrest van de Raad van State nr. 198 769 op 9 december 2009, de bedoelde instructie vernietigd is. Aangezien de voormelde instructie verordenend van aard is en genomen is met schending van het in de Grondwet vastgelegde legaliteitsbeginsel en van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat de instructie buiten toepassing moet worden gelaten.

Het eerste middel is, in de mate dat het ontvankelijk, ongegrond.

3.3 In een tweede middel voert de verzoekende partij een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering van het tweede middel stelt de verzoekende partij wat volgt:

"(...) Tweede middel:

Dat verweerster door haar beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Dit beginsel houdt onder meer in dat de administratieve overheid de elementen en bewijsstukken die haar voorgelegd worden, behoorlijk dient te onderzoeken.

In casu is het duidelijk dat verzoeker verzoekt om economische regularisatie conform artikel 2.8B van de Instructie. Hij brengt zelfs een werkbeploofte van de BVBA E. bij.

Als tegenpartij deze documenten in overweging had genomen, had zij nooit kunnen stellen dat verzoeker niet voldoet aan de gestelde voorwaarden.

Dat deze houding onmogelijk als een daad van zorgvuldig bestuur kan aangemerkt worden.

Dat dit middel dan ook gegrond is. (...)"

In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat het niet aan haar is om te gissen naar wat de verzoekende partij bedoelt en dat bovendien de door de verzoekende partij voorgelegde 'werkbeploofte' geenszins kan betekenen dat zij alsnog zou voldoen aan de vereisten van de instructie, dat de werkbeploofte wel degelijk in overweging genomen werd en dat de verwerende partij geheel terecht, en binnen de door hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de aanvraag van de verzoekende partij ongegrond dient te worden verklaard.

In haar repliekmemorie voegt de verzoekende partij niets toe aan haar inleidend verzoekschrift.

3.4 De Raad wijst erop dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 9 december 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet heeft ingediend en uitdrukkelijk toepassing vraag van artikel 2.8A van de Instructie van 19 juli 2009. Zij stelt namelijk het volgende:

“REDENEN WAAROM VERZOEKER MACHTIGING TOT VERBLIJF IN BELGIE WENST TE BEKOMEN:

A. Toepassing van artikel 2.8.A van de Instructie

Dat verzoeker sedert 08.06.2001 onafgebroken in België verblijft.

Hij heeft zichzelf het Nederlands aangeleerd en is zeer goed geïntegreerd in België.

Hij heeft hier dan ook heel wat vrienden en kennissen.

Zij attesteren hem te kennen sedert 2004 en dat het een vriendelijke man betreft die goed Nederlands spreekt.

Bovendien is verzoeker werkbereid.

De BVBA E. heeft bevestigd dat hij bij hen tewerkgesteld kan worden van zodra hij legaal verblijft in België.

Verzoeker vraagt dan ook dat o.w.v. de uiteengezette redenen de aanvraag tot machtiging tot verblijf in België ontvankelijk en gegrond wordt verklaard.

Indien nodig en mogelijk, is verzoeker steeds bereid andere documenten bij te brengen en/of verdere informatie te verschaffen.

Verzoeker meent dat het geheel van de hierboven vermelde redenen machtiging tot verblijf in België verrechtvaardigen.

Verzoeker dankt U voor Uw aandacht die U aan deze aanvraag zult besteden.”

Verder voegt de verzoekende partij de volgende stukken: paspoort, verklaringen van kennissen en vrienden en een verklaring van een mogelijke werkgever.

Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris op al de in de aanvraag om machtiging tot verblijf aangevoerde elementen uitdrukkelijk is ingegaan en zodoende alle documenten in overweging heeft genomen. De bestreden beslissing stelt dat: *‘Betrokkene wilt zich beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar betrokkene heeft noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008 of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. Betrokkene toont dit niet aan, noch zijn er in het administratief dossier van betrokkene hier aanwijzingen van terug te vinden. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Hoe goed de integratie eventueel ook moge zijn (betrokkene zou Nederlands hebben aangeleerd, hij zou verscheidene vrienden en kennissen hebben, dat hij verschillende getuigenverklaringen kan voorleggen en dat hij werkbereid is en dat hij een werkbelofte voorlegt waardoor hij zou kunnen gaan werken bij de bvba E.), dit doet niets af aan de cumulatieve voorwaarden die gesteld worden in de vernietigde instructies van 19.07.2009. Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.*

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene geen gevaar voor de openbare rust, orde of nationale veiligheid zou betekenen; dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.’

De verzoekende partij stelt dat zij verzoekt om een economische regularisatie conform artikel 2.8B van de Instructie. De Raad stelt nogmaals dat de verzoekende partij in haar aanvraag om machtiging tot verblijf uitdrukkelijk verwijst naar artikel 2.8A van de Instructie. De Raad wenst te benadrukken dat de zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid evenzeer geldt ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. Er dient op te worden

gewezen dat de vreemdeling in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf klaar en duidelijk dient te vermelden welke reden er zijn om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. De verplichting die *in casu* rust op de vreemdeling, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting. Het kan de gemachtigde van de staatssecretaris bijgevolg niet verweten worden om binnen haar ruime appreciatiebevoegdheid de aanvraag van de verzoekende partij te behandelen op basis van criterium 2.8A van de instructie, waarop de verzoekende partij zich beroept in haar aanvraag om machtiging tot verblijf, en niet op basis van criterium 2.8B, en dit ongeacht het voegen van een ‘verklaring mogelijke werkgever’ bij haar aanvraag van 9 december 2009.

De verzoekende partij maakt in het licht van haar betoog niet duidelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing niet zorgvuldig heeft voorbereid en niet gestoeld heeft op een correcte feitenvinding. Dienvolgens maakt zij een schending van de door haar aangehaalde bepaling geenszins aannemelijk.

Het tweede middel is ongegrond.

3.5 In een derde middel stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing ‘*kennelijk onredelijk*’ is.

Ter adstruering van het middel stelt de verzoekende partij wat volgt:

“(…) Dat bovengaande aantoont dat de beslissing kennelijk onredelijk is.

Marginale toetsing van de concrete gegevens en bewijsstukken die door verzoeker in het eerste en tweede middel omstandig uitgezet zijn, tonen aan dat hij wel recht had op een machtiging tot verblijf.

Hierdoor dient de onwettigheid van de beslissing van tegenpartij gesanctioneerd te worden.

Dat dit middel dan ook gegrond is. (...)”

In haar nota met opmerkingen stelt de verzoekende partij dat in zoverre de verzoekende partij zou doelen op een schending van het redelijkheidsbeginsel, laat zij gelden dat de bestreden beslissing geenszins op kennelijk onredelijk wijze tot stand is gekomen en dat de bijzonder summiere en vage beschouwingen hieraan geen afbreuk kunnen doen.

In haar repliekmemoirie voegt de verzoekende partij niets toe aan haar inleidend verzoekschrift.

3.6 In de mate dat de verzoekende partij een schending aanvoert van het redelijkheidsbeginsel, stelt de Raad dat de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, het redelijkheidsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Wat het redelijkheidsbeginsel de rechter toestaat, is niet het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82 301). De Raad stelt vast, na de bespreking onder de voorgaande middelen en in het kader van zijn wettigheidstoezicht, dat de gemachtigde van de staatssecretaris in redelijkheid tot de door haar gedane vaststelling is gekomen en er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die onverenigbaar zijn met die vaststelling.

De Raad benadrukt dat het enkele feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de gevolgtrekkingen van de gemachtigde van de staatssecretaris niet volstaan om de motieven te weerleggen.

Het derde middel is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend en tien door:

mevr. Ch. BAMPS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

Ch. BAMPS